

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 9 grudnia 2015 r.

Poz. 5493

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-N.4131.67.16.2015.JB WOJEWODY DOLNOŚLĄSKIEGO

z dnia 30 listopada 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r., poz. 1515 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Miasta Lubań z dnia 27 października 2015 r. Nr XIII/96/2015 w sprawie szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat i trybu ich pobierania.

UZASADNIENIE

Rada Miasta Lubań, działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 50 ust. 6 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2015 r., poz. 163 ze zm.), podjęła na sesji w dniu 27 października 2015 r. uchwałę Nr XIII/96/2015 w sprawie szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat i trybu ich pobierania.

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do Organu Nadzoru -Wojewody Dolnośląskiego w dniu 2 listopada 2015 r.

W toku badania legalności uchwały Organ Nadzoru stwierdził, że nie wypełnia ona normy kompetencyjnej w sposób właściwy, a mianowicie nie określa szczegółowych warunków odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, co stanowi istotne naruszenie art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej oraz art. 2 i 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.).

Przepisem upoważniającym Radę do podjęcia przedmiotowej uchwały jest art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej, stanowiący: „Rada gminy określa, w drodze uchwały, szczegółowe warunki przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi, oraz szczegółowe warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, jak również tryb ich pobierania.”.

Rada określiła warunki przyznawania usług opiekuńczych i specjalistycznych usług opiekuńczych, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi. Określiła również warunki zwolnienia w całości lub w części od obowiązku ponoszenia opłat oraz tryb ich pobierania.

Nie określiła natomiast w sposób prawidłowy warunków odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze.

Postanowiła bowiem, że „Wysokość odpłatności za usługi uzależniona jest od sytuacji rodzinnej oraz dochodu osoby lub rodziny ubiegającej się o świadczenie. 2. Osobom lub rodzinom, których miesięczny dochód na osobę w rodzinie nie przekracza odpowiedniego kryterium dochodowego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej, usługi świadczone są nieodpłatnie. 3. Wysokość odpłatności za usługi opiekuńcze oraz specjalistyczne usługi opiekuńcze określa się zgodnie z tabelą.” W tabeli wskazano natomiast dochód na osobę w rodzinie lub dochód osoby samotnie gospodarującej ustalony procentowo w stosunku do odpowiedniego kryterium określonego w art. 8 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej oraz odpowiadającą im wysokość odpłatności w procentach ustalaną od ceny usługi. W treści uchwały nie określono natomiast ceny usługi.

W ocenie organu nadzoru regulując szczegółowe warunki odpłatności za usługi opiekuńcze nie można pominąć kwestii kosztu usługi opiekuńczej i specjalistycznej usługi opiekuńczej, a także sposobu jej naliczania (tak wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 14 lutego 2006r. IV SA/Wr 600/04 oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 23 lutego 2005 r - sygn akt IV SA/Wr 27/05). Przy czym, właściwe wykonanie upoważnienia ustawowego wymaga odrębnego ustalenia kosztu godziny usługi opiekuńczej i specjalistycznej usługi opiekuńczej. Tymczasem w przedmiotowej uchwale nie określono wysokości opłaty za 1 godzinę usług opiekuńczych.

Wskazać należy, że według art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej rada gminy jest organem właściwym do określenia szczegółowych warunków odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze. Oznacza to konieczność ustalenia przez radę gminy wysokości kosztu usług opiekuńczych w przedmiotowej uchwale. Zatem to z uchwały rady osoby zainteresowane powinny czerpać wiedzę o koszcie przyznawanej przez gminę pomocy. Tymczasem przedmiotowa uchwała nie reguluje kwestii opłaty za usługi opiekuńcze w sposób kompleksowy. Z jej treści nie wynika bowiem ostateczna wysokość opłaty za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze. Uchwała ta reguluje raczej sposób ustalania tej opłaty niż warunki odpłatności za usługi opiekuńcze.

Ponadto podkreślić należy również, że brak określenia warunków odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze powoduje, że uchwała ta nie może zostać wykonana. Nie jest bowiem możliwe ustalenie w drodze decyzji administracyjnej wysokości opłaty za konkretną usługę opiekuńczą wobec konkretnej osoby ubiegającej się o jej przyznanie.

Powyższe oznacza, że Rada nie wypełniła kompetencji ustawowej, a konsekwencją tego jest stwierdzenie nieważności uchwały w całości.

Każdorazowo niekompletne wypełnienie kompetencji do podejmowania uchwał stanowiących akty prawa miejscowego powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały. Potwierdza to wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 14 kwietnia 2000 r.: „Opierając się na konstrukcji wad powodujących nieważność można wskazać rodzaje naruszeń przepisów, które trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy. Do nich należy naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał.” (I SA/Wr 1798/99, Lex nr 49428, IV SA/Wr 851/11, II SA/OI 42/15).

Należy mieć także na uwadze fakt, że w świetle art. 2 Konstytucji RP Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Pochodną zasady demokratycznego państwa prawnego jest art. 7 ustawy zasadniczej, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, iż każde działanie organu władzy, w tym także rady gminy, musi mieć oparcie w obowiązującym prawie. Zatem podejmując akty prawne w oparciu o normę ustawową, organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenie prawa.

Niezależnie od powyższego, Organ Nadzoru wskazuje, że również pozostałe przepisy uchwały zostały podjęte z istotnym naruszeniem prawa, a mianowicie:

- § 2 ust. 2 i ust. 4 uchwały zostały podjęte z istotnym naruszeniem art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej w związku z art. 7 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

- §2 ust. 3 uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. 50 ust. 1 i ust. 6 ustawy o pomocy społecznej oraz art. 7 i 97 Konstytucji,
- §3 ust. 1 i ust. 2 uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. 50 ust. 6, art. 106 ust. 1, art. 107 ust. 3 i ust. 4 ustawy o pomocy społecznej i art. 75, 107 §1 i §2 kodeksu postępowania administracyjnego,
- §3 ust. 3 uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. art. 50 ust. 1 i ust. 6 ustawy o pomocy społecznej oraz art. 7 i 97 Konstytucji,
- §4 ust. 4 uchwały we fragmencie „w okresach miesięcznych do końca miesiąca następującego po wykonaniu usługi” został podjęty z istotnym naruszeniem art. 50 ust. 6 oraz art. 104 ust. 1 i 3 ustawy o pomocy społecznej,

Mocą §2 ust. 2 uchwały postanowiono: „Usługi przyznaje się na wniosek osoby wymagającej opieki, jej przedstawiciela ustawowego albo innej osoby, za zgodą osoby wymagającej opieki lub jej przedstawiciela ustawowego”.

Mocą §2 ust. 4 uchwały postanowiono: „ Pomoc w formie usług opiekuńczych może być przyznana z urzędu”.

Zdaniem Organu Nadzoru regulacje § 2 ust. 2 i ust. 4 uchwały wykraczają poza ramy upoważnienia z art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej. Rada Gminy została bowiem upoważniona wyłącznie do określenia warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze a także szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat za takie usługi oraz trybu pobierania opłaty, bez możliwości określenia procesowych aspektów postępowania zmierzającego do wydania decyzji administracyjnej. Kwestionowana uchwała powinna zatem ograniczyć się do wskazania przesłanek, jakie będą brane pod uwagę przy podjęciu decyzji o przyznaniu świadczenia i ewentualnym zwolnieniu od opłat z tego tytułu. Tym samym należy stwierdzić brak po stronie organu stanowiącego Gminy kompetencji do ustalania w wydanym przez siebie akcie, czy usługi opiekuńcze są przyznawane na wniosek czy z urzędu i kto jest uprawniony do złożenia takiego wniosku.

Należy również zauważyć, że wykroczenie poza ramy upoważnienia ustawowego stanowi istotne naruszenie art. 7 Konstytucji, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Jest to jedna z podstawowych zasad polskiego systemu prawnego. Oznacza ona, że organy władzy publicznej mogą działać tylko na podstawie prawnej, a normy prawne określają ich kompetencje, zadania i tryb postępowania, wyznaczając jednocześnie ramy ich działania. Organ władzy publicznej mogą działać tylko w takiej formie i w taki sposób, na jakie pozwalają im przepisy prawa. Zgodnie z art. 94 Konstytucji organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. Podstawą do wydania aktu prawnego w postaci uchwały i zamieszczenia w niej uregulowań o określonej treści jest wyraźne upoważnienie ustawowe wynikające z ustawy szczególnej lub ustawy o samorządzie gminnym.

W związku z powyższym uzasadnione jest stwierdzenie nieważności § 2 ust. 2 i ust. 4 uchwały, jako podjętych z przekroczeniem upoważnienia ustawowego.

Mocą §2 ust. 3 uchwały postanowiono: „Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, należy dołączyć zaświadczenie lekarskie stwierdzające konieczność pomocy innych osób”. Mocą §3 ust. 3 uchwały postanowiono: „Wymiar i zakres przyznanych usług opiekuńczych uzależniony jest od stanu zdrowia świadczeniobiorcy, jego sytuacji rodzinnej oraz sytuacji materialnej jego rodziny, a także możliwości finansowych gminy”.

W ocenie Organu Nadzoru Rada nie była uprawniona do stanowienia w tym zakresie. Z powyższego wynika bowiem, iż udzielenie pomocy w formie usług opiekuńczych, jej wymiar i zakres uzależnione zostało od stanu zdrowia osoby ubiegającej się o przyznanie pomocy, jej sytuacji rodzinnej i materialnej oraz możliwości finansowych gminy. Tymczasem ustawodawca w treści art. 50 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej wskazał, że osobie samotnej, która z powodu wieku, choroby lub innych przyczyn wymaga pomocy innych osób, a jest jej pozbawiona, przysługuje pomoc w formie usług opiekuńczych lub specjalistycznych usług opiekuńczych. 2. Usługi opiekuńcze lub specjalistyczne usługi opiekuńcze mogą

być przyznane również osobie, która wymaga pomocy innych osób, a rodzina, a także wspólnie zamieszkujący małżonek, wstępni, zstępni nie mogą takiej pomocy zapewnić.

Z powyższego wynika zatem, że sytuacja zdrowotna, materialna i rodzinna nie mogą stanowić wyłącznej podstawy do udzielenia pomocy i jej zakresu. Ustawodawca wśród czynników uzasadniających objęcie taką pomocą wskazał stan zdrowotny, wiek oraz inne przyczyny. Określenie „inne przyczyny” wskazuje, iż art. 50 ust. 1 ustawy zawiera otwarty katalog okoliczności uzasadniających przyznanie pomocy w formie usług opiekuńczych. Zatem Rada w sposób bezpodstawny dokonała zawężenia czynników mogących mieć wpływ na zakres usług i wymiar świadczenia. Zdaniem organu nadzoru Rada nie posiada kompetencji do tworzenia zamkniętego katalogu czynników uzasadniających udzielenie pomocy, czy też różnicujących wymiar i zakres przyznanych usług opiekuńczych.

Powyższe przepisy prawa miejscowego pozbawiły tym samym organ przyznający świadczenie do uwzględniania przy ustalaniu jego zakresu innych niż przewidziane w ustawie okoliczności. Powyższe świadczy o przekroczeniu przez Radę upoważnienia ustawowego, co stanowi naruszenie art. 7 i 94 konstytucji oraz art. 50 ust. 1 i ust. 6 ustawy o pomocy społecznej.

Mocą §3 ust. 1 uchwały postanowiono: „Usługi przyznawane są w drodze decyzji administracyjnej na podstawie rodzinnego wywiadu środowiskowego. 2. W decyzjach o przyznaniu świadczenia w formie usług ustala się ich zakres, okres i miejsce świadczenia oraz odpłatność za usługi.”.

W ocenie Organu Nadzoru przepis ten wykracza poza upoważnienie zawarte w art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej. Nie mieści się w nim bowiem kompetencja do stanowienia w przedmiocie formy rozstrzygnięcia postępowania w indywidualnej sprawie w przedmiocie przyznania pomocy w postaci usług opiekuńczych. Rada nie została również upoważniona do regulowania kwestii obligatoryjnych elementów decyzji administracyjnej, ani do upoważnienia kierownika ośrodka pomocy społecznej do wydawania decyzji w przedmiocie świadczenia w zakresie usług opiekuńczych.

Przed wszystkim Rada w przedmiotowej uchwale ma określić szczegółowe warunki przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze oraz szczegółowe warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat za te usługi i trybu ich pobierania, a wskazanie formy załatwienia sprawy administracyjnej nie należy do katalogu elementów podlegających regulacji w przedmiotowej uchwale. Poza tym kwestia ta została uregulowana w art. 106 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej stanowiącym, iż przyznanie świadczeń z pomocy społecznej następuje w formie decyzji administracyjnej. Skoro zatem ustawodawca rozstrzyga tę kwestię, a rada nie została upoważniona do jej regulacji w przedmiotowej ustawie, to zapis ten jest zbędny.

Do katalogu spraw regulowanych przedmiotową uchwałą nie należy również materia związana z postępowaniem dowodowym poprzedzającym wydanie decyzji administracyjnej. Wskazanie wywiadu środowiskowego jako jedyne go środka dowodowego dopuszczalnego w postępowaniu wyjaśniającym stanowi istotne naruszenie nie tylko przepisów wyznaczających kompetencję Rady ale również regulujących podstawowe zasady postępowania administracyjnego zmierzającego do załatwienia indywidualnej sprawy administracyjnej.

Jak wskazano wyżej, zgodnie z art. 106 ust. 1 ustawy przyznanie świadczeń z pomocy społecznej następuje w formie decyzji administracyjnej. Zatem wprowadzoną regulację należy ocenić nie tylko w kontekście sprzeczności z ustawą o pomocy społecznej, ale również w świetle przepisów postępowania administracyjnego. Kodeks postępowania administracyjnego wskazuje w art. 75, że katalog środków dowodowych jest otwarty. Tym samym ustalenie bez wyraźnej podstawy ustawowej, że pewne fakty mogą być udowodnione jedynie za pomocą ściśle określonych dowodów, jest z tym przepisem sprzeczne (porównaj: wyrok NSA z dnia 27 kwietnia 1992 r., III SA 1838/91, LEX nr 10275).

Nie można zatem - bez wyraźnej podstawy zawartej w ustawie - ustalić, że pewne fakty mogą być udowodnione wyłącznie za pomocą ściśle określonych dowodów. Tymczasem przepis § 3 ust. 1 uchwały w istocie uzależnia możliwość przyznania usług opiekuńczych oraz specjalistycznych usług opiekuńczych od przedstawienia dokumentu wskazującego określony stan rzeczy, podczas gdy procedura administracyjna przewiduje szerszy zakres środków dowodowych. O skorzystaniu z nich będzie decydował Kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej (przy uwzględnieniu wskazanego wyżej uprawnienia z art. 107 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej) w toku prowadzonego przez siebie postępowania w sprawie przyznania świadczeń w postaci usług opiekuńczych lub specjalistycznych usług opiekuńczych.

Powyższe oznacza, że § 3 ust. 1 uchwały w sposób istotny narusza art. 106 ust. 6, art. 107 ust. 3 i 5 ustawy o pomocy społecznej oraz art. 75 Kodeksu postępowania administracyjnego.

W treści §3 ust. 2 uchwały określone zostały elementy decyzji administracyjnej. Normowanie obligatoryjnych elementów decyzji administracyjnej o przyznaniu usług opiekuńczych stoi w sprzeczności z art. 107 § 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie ze wskazanymi przepisami decyzja administracyjna powinna zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę jej wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji lub, jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego, powinna ona być opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Decyzja, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego lub skarga do sądu administracyjnego, powinna zawierać ponadto pouczenie o dopuszczalności wniesienia takiego środka. Przepisy szczególne mogą określać także inne składniki, które powinna zawierać decyzja. Takim przepisem może być również art. 50 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej, zgodnie z którym ośrodek pomocy społecznej, przyznając usługi opiekuńcze, ustala ich zakres, okres i miejsce świadczenia. Brak jest jednak upoważnienia dla organu stanowiącego gminy do regulowania w drodze aktu prawa miejscowego kwestii związanych z wydawaniem decyzji administracyjnych, w tym określania - jak ma to miejsce w rozpatrywanej uchwale - elementów, które ma zawierać decyzja. Zdaniem organu nadzoru także to narusza prawo w sposób istotny.

Co więcej, w sposób istotny naruszony został także art. 110 ust. 7 ustawy o pomocy społecznej. Zgodnie z nim to wójt (burmistrz, prezydent miasta) udziela kierownikowi ośrodka pomocy społecznej upoważnienia do wydawania decyzji administracyjnych w indywidualnych sprawach z zakresu pomocy społecznej należących do właściwości gminy. Przepis ten stanowi *lex specialis* w stosunku do generalnej normy zawartej w przepisie art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którą to rada gminy jest uprawniona do upoważniania m.in. kierowników gminnych jednostek organizacyjnych do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej. Relacja obu rozpatrywanych przepisów prowadzi do wniosku, że rada gminy nie jest uprawniona do udzielenia kierownikowi gminnego ośrodka pomocy społecznej upoważnienia do wydawania decyzji administracyjnych w indywidualnych sprawach z zakresu pomocy społecznej należących do właściwości gminy, do których - zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 11 ustawy o pomocy społecznej - zalicza się m.in. organizowanie i świadczenie usług opiekuńczych. Tym samym Rada Miasta Lubania, przyjmując przedmiotowy przepis, w sposób istotny naruszyła art. 110 ust. 7 ustawy o pomocy społecznej.

Mocą §4 ust. 4 uchwały postanowiono: „4. Odpłatność za usługi wnoszona jest przez usługobiorcę gotówką do kasy Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lubaniu bądź na rachunek bankowy Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lubaniu w okresach miesięcznych do końca miesiąca następującego po wykonaniu usługi.”

W ocenie Organu Nadzoru § 4 ust. 4 uchwały we fragmencie „w okresach miesięcznych do końca miesiąca następującego po wykonaniu usługi” został podjęty z istotnym naruszeniem art. 50 ust. 6 oraz art. 104 ust. 1 i 3 ustawy o pomocy społecznej.

Zgodnie z art. 104 ust. 1 i 3 ustawy o pomocy społecznej wysokość należności, z tytułu wydatków na świadczenia z pomocy społecznej, z tytułu opłat określonych przepisami ustawy oraz z tytułu nienależnie pobranych świadczeń podlegających zwrotowi oraz terminy ich zwrotu ustala się w drodze decyzji administracyjnej.

Ustawa wskazuje zatem wprost, że aktem właściwym do określenia terminu zwrotu wydatków za usługi opiekuńcze jest decyzja administracyjna. Organ stanowiący gminy nie jest więc właściwy do regulowania tej kwestii w akcie prawa miejscowego. Regulacja uchwały wkracza tym samym w zakres kompetencji innego organu – organu właściwego do wydawania decyzji, co zawsze należy traktować jako istotne naruszenie prawa powodujące stwierdzenie nieważności przepisu.

Ponadto, uregulowanie w akcie prawa miejscowego materii, która winna znaleźć się w indywidualnym akcie administracyjnym wydawanym w trybie postępowania administracyjnego w sposób istotny wpływa na sytuację procesową adresata obu aktów. Adresat traci w ten sposób uprawnienia swoje dla strony postępowania administracyjnego. Można przykładowo wskazać na różny sposób zaskarżenia decyzji

administracyjnej (odwołanie) i aktu prawa miejscowego (skarga do sądu administracyjnego) i różny zakres praw i obowiązków procesowych z tym związanych. Także z tego względu wskazany fragment uchwały należy oceniać jako istotnie naruszający prawo.

Artykuł 56 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej pozwala radzie gminy określić między innymi tryb pobierania opłat z usługi opiekuńcze, co nie pozwala jednak na wprowadzanie do aktu prawa miejscowego treści, które zgodnie z ustawą winny znaleźć się w rozstrzygnięciu przybierającym inną niż powszechnie obowiązujący akt normatywny formę prawną. Ustawa o pomocy społecznej wyraźnie rozdziela pojęcia trybu pobierania opłaty (art. 56. ust. 6) oraz terminu zwrotu opłat określonych przepisami ustawy (art. 104 ust. 1 i 3). Tym samym kwestionowana regulacja uchwały w sposób istotny narusza wskazane przepisy ustawy o pomocy społecznej i konieczne jest stwierdzenie jej nieważności.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzam jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
T. Smolarz